

[Damsgaard.]

jeg gerne sige, i perioder, hvor den økonomiske balance indadtil har været svækket, og hvor produktionen har haft sværest ved at følge trit med forbruget.

Ifølge det finanslovsforslag, regeringen har fremlagt, stiger statens udgifter til driftsanlæg og udlån fra i år til næste år med 5½ milliarder kr. eller med godt 13 pct. Statens indtægter fra skatter og afgifter øges samtidig med knap 4 milliarder kr., og via de forskellige kapitalposter kommer vi så frem til et kasseoverskud af praktisk taget samme størrelse som efter VKR-regeringens finansplan fra august i år. Jeg hæfter mig naturligvis ved, at den nuværende regering på dette vigtige punkt fastholder det, som den før valget kritiserede sine forgængere så hårdt for. Der var jo før valget knap grænser for, hvad det kasseoverskud kunne bruges til. Nå ja, tiderne skifter, og så meget skifter med dem; men jeg tillader mig alligevel at gøre opmærksom på den tale, der blev ført før.

Dette resultat er imidlertid nået ved, at både statens udgifter og skatterne er gjort større end forudset i VKR-regeringens finansplan fra august. I det forslag, der nu foreligger, er udgifterne således 1,6 milliard kr. større, end VKR-regeringen budgettede i august måned, og skatteindtægterne er tilsvarende sat 1¼ milliard kr. op. Det er en tung sten at føje til en byrde, som i forvejen var stor.

På skattesiden er det først og fremmest regeringens ulyksalige importtold, som tæller. Ser vi på udgiftssiden, møder vi igen importtoldens virkninger, for den er medvirkende til, at regeringen nu må dække sig ind over for et par pristalsportioner i 1972 og derfor sætte yderligere 800 mill. kr. af til reserver for løn- og prisstigninger i finanslovsforslaget.

At denne importtold ville være et dyrt bekendtskab for befolkningen, har hele tiden stået mig klart. Vi nærmer os i virkeligheden også til, at det kan blive et spørgsmål, hvorvidt den kan betale sig for statskassen. Hvis regeringen med den havde tænkt sig at demonstrere sin drabelighed, ja, så må vi næsten sige, hvis det kan gå an, at den sprang op som et får og faldt ned som et lam. Importtolden var et fejlgreb, og jeg skal ikke bebrejde regeringen,

at den søger at bøde derpå via stadig flere undtagelser, tværtimod. Men når vi drøfter finanslovsforslaget og importtoldens virkninger derpå, er det på sin plads at spørge, om regeringen ikke snart er moden til — det er den åbenbart ikke — at lade hele denne historie fare og i stedet sætte ind mod inflationen og dens tendenser til at presse statsbudgettet opad.

Ser vi på denne baggrund på finanslovsforslaget og fremsættelsestalen, giver det ikke grund til stor optimisme. Den højtærede budgetminister har naturligvis ret, når han henviser til den rent budgetteknisk knappe tid, der har måttet sætte snævre grænser for, hvor meget den nuværende regering har kunnet ændre i finanslovsforslaget. Det er jo sådan, at forberedelserne allerede var langt fremme under forgængerne. Derfor synes jeg, der er grund til at hæfte sig ved de ændringer, som man har lagt så stor vægt på, at man virkelig har nået at få dem med.

Budgetministeren har lagt stor vægt på at skaffe sig reserver, ikke blot til fortsatte pris- og lønstigninger, men også uspecificerede reserver til øgede aktiviteter. Er det det nu klogt, hr. budgetminister? En budgetminister med store uspecificerede reserver bliver nemt en svag vogter, om jeg så må sige, af statens kasse. Der er mange pressioener på den kasse. I sin fremsættelsestale oplyste budgetministeren, at regeringen ville fastholde den besparelse for indeværende finansår på 250 mill. kr., som er et resultat af, at VKR-regeringen blokerede en række bevillinger for sommerhalvåret. Men hvad budgetministeren således tog ind med den ene hånd, slap han for det meste vedkommende straks efter løs med den anden hånd, idet 100 mill. kr. overførtes til reserverne for pris- og lønstigninger, og budgetministeren bebudede, at han ville gå til finansudvalget for at få udvidet reserven til tillægsbevilling og ny lovgivning allerede for indeværende år. Det er også sket, som vi ved i finansudvalget idet der er stillet forslag om en overførsel af 50 millioner kr. Det må vi nu se på. Men jeg må nok føje til allerede på nuværende tidspunkt, at opviste bevillingsreserver er et ganske stærkt kort i en budgetministers hånd, hvis han ønsker at tøjle mere letsindige ministerkolleger.